

# «Πρέπει να είμαστε απλά ψυχαγωγοί»

Η Κύπρια χορογράφος Καρολίνα Κυπριανού μιλάει για τη «Ραψωδία» του Dancecyprus

## ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

**Η** Κυπριακή Εταιρεία Χορού Dancecyprus παρουσιάζει την ερχόμενη εβδομάδα την παράσταση «Ραψωδία» που συνδυάζει εξαιρετη μοντέρνα χορογραφία με θαυμάσια μουσική. Η παράσταση αποτελεί συνεργασία με το Φεστιβάλ Πάφος Αφροδίτη και εντάσσεται στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 10 χρόνια του Φεστιβάλ υπό τον τίτλο «Πολιτιστικό Παράθυρο 2008». Στην παραγωγή αυτή χορεύουν οι Καρολίνα Κωνσταντίνου, Justin Cumine, Sergio Giacomelli, Sebastien Mari, Elsa Sabbatini, Γαλάτεια Σάββα και Έμυ Λαζάρου. Αποτελείται από τρία ξεχωριστά πρωτότυπα μπαλέτα.

Οι θεατές θα απολαύσουν τα μπαλέτα «Ραψωδία σε γαλάζιο», «Μια λευκή νύχτα» και «Αμορόζο». Το πρώτο είναι δημιουργία του χορογράφου Julien Ficely ο οποίος χορεύει με το συγκρότημα του γαλλικού Μπαλέτου της Λορένης. Η «Ραψωδία» είναι μία νέα ερμηνεία του αριστουργήματος της τζαζ «Ραψωδία σε γαλάζιο», που συνέθεσε ο Τζορτζ Γκέρσουιν, ενός ευπρόσιτου ύμνου για το δυναμισμό του αστικού περιβάλλοντος του 20ού αιώνα. Το μπαλέτο «Μια λευκή νύχτα» είναι ένα pas de deux που δημιούργησε ο Julien Ficely χρησιμοποιώντας το ερωτικό ντουέτο της όπερας του Τζιάκομο Πουτσίνι «Μαντάμ Μπάτερφλαϊ».

Το τελευταίο μπαλέτο που θα δει το κοινό είναι το «Αμορόζο». Δημιουργός του είναι η Καρολίνα Κωνσταντίνου, Κύπρια χορογράφος και σολίστ στο Κρατικό Θέατρο Μονάχου. Συζητήσαμε μαζί της για το έργο που θα παρουσιάσει.

**- Μιλήστε μας για το θέμα της χορογραφίας.** Με αυτό το έργο προσπαθώ να θέσω επί σκηνής την ιδέα, την «εικόνα» ενός ονείρου. Για μένα όνειρο είναι το «μπέρδεμα» διαφορετικών εικόνων. Εικόνες ασύνδετες, σουρεαλιστικές που η μία δεν επεξηγεί την άλλη, μα που, κατά κάποιο τρόπο, «παντρεύοντάς» τες διηγούνται μία ιστορία. Ακριβώς όπως και οι μουσικές μου επιλογές. 1610, ένα θρησκευτικό μουσικό άκουσμα του Claudio Monteverdi. 1718, ένα κονσέρτο του Johann Sebastian Bach και 1978 μία «avant-garde» σύνθεση κρουστών του Ιάννη Ξενάκη. Τρεις διαφορετικές εποχές, τρία εντελώς διαφορετικά μουσικά ακούσματα, τρεις διαφορετικές «γεύσεις». Ίσως είναι «επικίνδυνο» το «πάντρεμα». Αυτό ακριβώς όμως «γέννησε» το «Αμορόζο». Επέλεξα αυτό το θέμα για να υπενθυμίσω, πρώτα στον εαυτό μου και μετά στο κοινό, τις γλυκές στιγμές της ζωής που σε βοηθούν να δεις με χιούμορ όλες τις υπόλοιπες.

**- Γιατί ονομάσατε το έργο σας «Αμορόζο»;** Είναι μία ιταλική λέξη που χρησιμοποιείται στη μουσική για να δηλώσει τον χαρακτήρα ενός κομματιού (με αγάπη, με γλύκα κ.λπ.). Επίσης μία ισπανική ονομασία ενός κόκκινου γλυκού ποτού με γεύση κεράσι. Στα όνειρα μας βάζουμε μελωδία, χρώμα, γεύση... Γιατί όχι και στη ζωή μας;

**- Τι θέλετε να πετύχετε με τη χορογραφία;** Τα τελευταία χρόνια συνειδητοποιώ όλο και περισσότερο πως μετά από μία παράσταση, φεύγω από το θέατρο κουβαλώντας είτε ένα ψυχοπλάκωμα λόγω της «σοβαρότητας» ενός έργου, είτε ένα ερωτηματικό κατά πόσο κατάφερα να





«συλλάβω» το νόημα ενός «υπερ-διανοουμενίστικου» έργου. Επίσης, η κοινωνία στην οποία ζούμε μας παρέχει αρκετό άγχος, στρες, προβλήματα, σκέψεις, «υπολογισμούς» και αρκετά πάθη. Έρχεσαι στο θέατρο με την ελπίδα πως δεν θα βασανίσεις άλλο το μυαλό σου, θα ξεχαστείς, θα «αναπνεύσεις», θα χαμογελάσεις. Ίσως οι δημιουργοί πρέπει να κατανοήσουμε πως μερικές φορές απαιτείται να είμαστε απλοί «ψυχαγωγοί» (**entertainers**). Επιδιώκω να «ζωγραφίσω» μία στιγμή αιώνια, να δώσω μία εικόνα «γεμάτη» χρώμα που θα αφήσει στον θεατή μία γλυκιά γεύση στο στόμα ή ένα μουσικό σκοπό στ' αφτιά, ένα χαμόγελο στα χείλη. Ακριβώς όπως ένα ξύπνημα μετά από ένα όνειρο γλυκό... αμороζο!

- **Υπάρχουν κάποιες προκλήσεις στη συγκεκριμένη χορογραφία;** Ξεκινώντας αυτή την καινούργια συνεργασία με το Dancecyprus, γνώρισα έξι χορευτές με εντελώς διαφορετικό υπόβαθρο ο καθένας. Ένας είναι «εφοδισμένος» με τεχνικές σύγχρονου χορού, ενώ άλλος με τεχνική κλασικού. Από την μία ένας χορευτής είναι 38 χρονών, προς το τέλος της καριέρας του, με ένα σασκίδιο γεμάτο επαγγελματισμό και εμπειρίες στον ώμο και από την άλλη ένας 18χρονος που ετοιμάζεται να ανοίξει τα φτερά του, «γε-

μάτος» δύναμη, φρεσκάδα, πάθος, δίψα για μάθηση και γνώση. Αυτό είναι πρόκληση κυρίως για ένα νέο χορογράφο σαν εμένα ή τον Julien Ficely. Για μένα είναι πρόκληση να ανακαλύψω τη «γλώσσα» του σώματος έξι διαφορετικών χορευτών ούτως ώστε, χάρη στη διαφορετικότητά τους, να βγει το νόημα του έργου με έξι διαφορετικούς τρόπους.

Επίσης είναι πρόκληση να δημιουργήσω μία «ομάδα» με αυτά τα άτομα διατηρώντας ταυτόχρονα ανέγγιχτη τη προσωπικότητα του καθενός. Είναι πρόκληση να πετύχω όλα αυτά μόνο σε τρεις εβδομάδες. Πιστεύω όμως ότι τα κατάρθωσα. Από την μία ήταν μία έντονη, εξαντλητική περίοδος και από την άλλη ένα επικοινωνιακό, γλυκό «ταξίδι».

**Παύλο**

» **Δευτέρα, Λάρνακα, Δημοτικό Θέατρο (24665794)**  
**Τετάρτη, Λασιδιά, Δημοτικό Θέατρο (22878688)**  
**Παρασκευή, Πάφος, Πλατεία Κάστρου (26822270)**  
**Κυριακή 7/9, Λεμεσός, Θέατρο Ριάλτο (77777745)**



ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σάββατο, 30 Αυγούστος 2008, π. 34

